

Man gik derpå til:

Anden behandling af forslag til lov om nedsættelse af en trustkommission.

(Første behandling findes i tidenden sp. 950).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—9 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 140 af 30. marts 1940 om forbud mod at bære uniform m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 942).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en Nordatlantisk Traktat.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 5105).

Sagen sættes til forhandling.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*):
Idet jeg herved har den ære for dette høje til at forelægge forslag til rigsdagsbeslut-

ning om Danmarks tilslutning til en Nordatlantisk Pagt, vil jeg gerne fremsætte følgende bemærkninger:

Baggrunden for forslaget til rigsdagsbeslutning vil være tingets medlemmer så bekendt, at jeg for ikke at trætte med velkendte detaljer skal indskrænke mig til at give nogle hovedpunkter.

Kort efter at Storbritannien, Frankrig, Belgien, Luxembourg og Nederlandene ved Bruxelles-traktaten af 17. marts 1948 havde indgået et defensivt forbund, opstod i Canada tanken om indenfor rammerne af De Forenede Nationers pagt at skabe et videre regionalt sikkerhedssystem, omfattende Amerikas Forenede Stater og andre nordatlantiske lande, herunder Bruxelles-magterne og de skandinaviske lande, og derved at fortsætte den konsolidering af vestens demokratier, som var blevet indledet med Bruxelles-pagten.

Denne tanke tog fastere form, efter at De Forenede Staters senat på forslag af Senator Vandenberg den 11. juni 1948 havde vedtaget en resolution, hvori senatet blandt andet anbefalede sådanne regionale aftaler om individuel og kollektiv sikkerhed i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt. Ifølge resolutionen ville De Forenede Stater eventuelt slutte sig til sådanne aftaler på betingelse af, at de pågældende stater hjalp sig selv og hverandre, og at De Forenede Staters nationale sikkerhed blev fremmet ved aftalerne.

Tanken om dannelsen af et defensivt forbund, hvis kerne udgjordes af atlantiske stater, blev i begyndelsen af juli 1948 drøftet i Washington mellem den amerikanske og den canadiske vice-udenrigsminister og den britiske, den franske, den belgiske og den nederlandske ambassadør.

Senere har der i løbet af efteråret og vinteren fundet yderligere forhandlinger sted om den påtænkte Atlantpagt, og disse resulterede i det forslag til en traktat, hvorom de oprindelige syv stater plus Norge i denne måned er nået til enighed, og som blev offentliggjort den 18. marts. Jeg skal om lidt komme tilbage til enkelthederne i dette forslag, der er optrykt som bilag til forslaget til rigsdagsbeslutning.

I begyndelsen af indeværende år fik den danske og den norske regering underhånden meddelelse fra regeringen i Washington om, at de magter, der forhandlede om en Nordatlantisk pagt, var enige om, at det skulle undersøges, om Danmark, Norge, Island, Irland og Portugal var villige til at overveje at slutte sig til pagten. Hvis disse lande i princippet var rede dertil, ville de blive